

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Udtalelser tydede paa, at der er foregaaet en glædelig Udvikling inden for dette Parti fra i Gaar til i Dag. For, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, sagde han, at Landbruget skulde have det dobbelte af, hvad det faar her, medens hans Partifæller i Folketinget mente, at det skulde have det 4—5-dobbelte. Blot Partiet fortsætter med den Udvikling i nogle faa Dage, vil det maaske komme til den Erkendelse, at det er rigtigt, hvad vi her vedtager, selv om Partiet ikke i Dag kan stemme for Lovforslaget.

Det ærede Medlem sagde til sidst, at han gerne vilde vide, om Parterne havde forpligtet sig til, at der saa ingen Arbejdskonflikt maatte fremkomme her i Landet. Nej, det har de ikke. Men vilde han være bange for, om vi undgik en Arbejdskonflikt, eller hvorfor spørger han saaledes? For jeg kan da ikke tro, at nogen samvittighedsfuld Medborger her i Landet kan have den fjerneste Interesse i, at der bliver Arbejdskonflikt. Alle maa dog vist erkende, at det hører til den Slags Ting, som vi for enhver Pris, havde jeg nær sagt, bør undgaa, og jeg har udtalt i Folketinget, hvad jeg gentager her som Svar paa det ærede Medlems Spørgsmaal, at jeg kan ikke se rettere, end at det, at man gennemfører en Ordning, hvorved der gives Landbruget betydelig bedre Produktionsvilkaar end før, og — hvad jeg lægger endnu mere Vægt paa — hvorved der skabes meget større Tryghed og Sikkerhed for de kommende 7 Maaneder, end der var før, ikke mindst i Betragtning af de Erfaringer, vi har haft de sidste 8—14 Dage med det rivende Fald i Sterlingkurserne og tilsvarende Fald i Landbrugets Produktionspriser, giver en anderledes Mulighed for at undgaa Arbejdskonflikter. Det betragter jeg som en stor Fordel, for jeg kan ikke se andet, end at vi alle maa være interesserede i at undgaa en Arbejdskonflikt.

Det ærede Medlem sagde, at han var bestemt Modstander af, at man gennemførte en Ordning, som havde Karakter af Almisse. Ja, det ærede Medlem kan være vis paa, at deri er jeg fuldkommen enig med ham. Men jeg kan heller ikke se, at det ærede Medlem med nogen Ret kan hævde, at det foreliggende Forslag har Karakter af Almisse. Forleden Dag, da vi behandlede Husdyrloven, stod det ærede Medlem op og sagde, at det er for galt, at man ikke giver et Par Hundrede Tusinde mere i Tilskud til Landmænd, som har købt en Tyr, en Orne eller en Hingst i Fællesskab. At det ikke lige

saa meget har Karakter af Almisse som det Forslag, vi her behandler, forstaaer jeg ikke, han kan sige. For mig er det saadan, at de forskellige Erhverv, som man fra Samfundets Side støtter, ikke modtager nogen Almisse; naar man støtter dem, er det ikke af Hensyn til dem selv alene, saa er det naturligvis, fordi Samfundet er interesseret i, at man yder disse Beløb, og det gælder, saavel naar man yder Beløb til Dyrskuer, Indkøb af en Hingst, en Tyr eller en Orne, som det gælder her. Det er Erhvervslivet, som man vil støtte af Hensyn til saavel det paagældende Erhverv som os alle sammen.

Hauch: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard rettede en Henvendelse til mig gaaende ud paa, at jeg ogsaa maatte bringe andre end Regeringspartierne og den højtærede Minister en Tak, og det er mig en overordentlig stor Glæde at kunne sige til min gode Ven det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at Det konservative Folkepartis Holdning under hele denne Sags Gang ganske afgjort fortjener Landbrugserhvervets ubetingede Tak. Jeg fremsætter den her, idet der i *det foreliggende Tilfælde* slet ingen Tendenser har været hos Det konservative Folkeparti til at lave en Særoverenskomst med Regeringspartierne, Partiet har fuldt ud set Betydningen af, at Rigsdagens 4 store Partier kom til at staa sammen. Det ærede Medlem skal ikke savne en ubetinget Paa-skønnelse heraf.

Derimod forstaaer jeg ikke rigtig, hvilken Interesse Bondepartiet kan have i at karakterisere dette Forslag som et Almisseforslag eller et Tilskudsforslag, da Bondepartiets Repræsentanter, saa vidt jeg ved, har staaet fuldkommen paa Linie med os inden for Landbruksraadet i Kampen for det, der nu er naaet. Jeg synes, det havde været meget naturligere og rimeligere, om Bondepartiets Repræsentanter havde sagt: Meget vel, det, vi har naaet her, klarer ganske vist ikke det hele Problem, men det er dog det, vi i Fællesskab har kæmpet for. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i den Betragtning, han fremførte vedrørende Landbrugets Forhold i Almindelighed, men det bedrøver mig, at det af en eller anden Grund skal være nødvendigt for Bondepartiet at tage en saa skarp Særstilling, at det i en Situation, hvor dets egne Ønsker og Krav bliver opfyldt, ikke engang har Plads til en Anerkendelse deraf. Jeg forstaaer ikke, hvad det er, der giver Bondepartiet Anledning til at indtage denne Stilling. Jeg kan meget godt forstaa,